

ב"ל (תל-אביב-יפו) 36512-08-11 - ארז ויינשטיין ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח'

ב"ל (תל-אביב-יפו) 36512-08-11 - ארז ויינשטיין ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח' מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 36512-08-11

1. ארז ויינשטיין

ע"י ב"כ עו"ד שי מוגילנר

נגד

1. המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד רועי הררי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[06.01.2013]

כב' השופטת רות צדיק

נציג ציבור (מעבידים) מר יצחק בן דור

פסק דין

1. השאלה העומדת לפתחנו בתיק זה הינה האם הוכיח התובע כי ארעה תאונה בדרכו חזרה מעבודתו, ביום

17.10.10.

גרסת התובע העולה מתצהירו -

2. התובע יליד שנת 1969, עובד בחברת "הוט" בתפקיד מפקח תשתיות.

3. ביום 17.10.2010 סיים התובע את עבודתו כמידי יום ושב לביתו במסלול הרגיל בו נוסע הוא, מהעבודה לביתו.

4. כאשר הגיע לבית בו התגורר במועד הרלוונטי, נכנס התובע לבניין והחל לעלות במדרגות לעבר דירת מגוריו. תוך

כדי העליה במדרגות "פספס" התובע מדרגה, איבד את שיווי המשקל ונפל על ידו הימנית.

5. מיד לאחר הנפילה הרגיש התובע כאבים חזקים ביד ימין. בימים הראשונים סבר כי הכאבים יחלפו מעצמם. לאחר

כשלושה שבועות, ומשהכאבים לא חלפו, פנה התובע לד"ר ביילין בקופ"ח אשר הפנה אותו מיידית לאורטופד.

האורטופד, ד"ר אמיר אורון מצא כי לתובע נזק ביד ימין והפנה אותו לבית החולים לצורך הערכה ושקילת התערבות

כירורגית.

6. בהמשך נותח התובע לצורך קיבוע יד ימין באמצעות מסמר קירשנר. כמו כן התובע נותח שנית לצורך הוצאת

המסמר. התובע היה מגובס ושהה בחופשת מחלה של כחודשיים ימים.

7. הנתבע דחה את התביעה בטענה כי לתובע לא ארעה פגיעה בעבודה כמשמעותה בסעיף 80(1) לחוק הביטוח הלאומי[נוסח משולב] תשנ"ה-1995 (להלן- החוק). כמו כן, לשיטת הנתבע, אין כל קשר סיבתי בין האירוע לבין האבחנה הרפואית ואי הכושר מעבודה כפי שמופיע בתעודת הרפואית לנפגעי עבודה ומכל מקום אי הכושר הנטען החל רק ביום 5.1.11. העדים-
8. מטעם התובע העידו התובע בעצמו ורעייתו הגב' חלי ויינשטיין. מטעם הנתבע לא הובאו עדים. עיקר טענות התובע -
9. התובע נחקר ארוכות בחקירתו נגדית ונשאל שאלות אשר אין להן כל קשר עם האירוע ומטרתן לנסות ולערער את בטחונו או גרסתו, אך לשווא.
10. עדות אשת התובע תומכת בגרסת התובע.
11. מהראיות שהובאו עולה בבירור כי מדובר במקרה של עובד אשר נפגע במהלך העבודה. התובע לא מיהר להגיש תביעה או לפנות לעו"ד על מנת לבדוק את זכויותיו, אלא המשיך לעבוד חרף הכאבים, במשך 3 שבועות ולאחר מכן פנה לקבלת טיפול רפואי, במסגרתו הוברר כי מדובר בנזק ממשי אשר בעטיו נדרשו שני ניתוחים.
12. הנתבע לא הביא שום ראיה אשר יש בה כדי לסתור את עדות התובע לעניין לנסיבות התאונה. הנתבע התמקד באי דיוקים ברישומים בניסיון לערער את גרסת התובע.
13. העובדה כי התובע לא דייק בציון השעה איננה רלבנטית כל עוד לא נסתרה הטענה כי הנפילה אירעה בעת שהתובע חזר מעבודתו לביתו וטרם נכנס לביתו. בנוסף אי הדיוק ברישומי ד"ר יורם עוזר אין בו כדי לפגוע בגרסת התובע.
14. אין לתלות בתובע את האשם כי הרופאים לא ציינו על גבי המסמכים שהנפילה קשורה לעבודתו. לתובע אין שום שליטה או אחריות על רישומי הרופאים.
15. טענת התובע באשר לנסיבות אירוע התאונה אושרה על ידי מעסיקתו, בשתי הזדמנויות שונות ועל ידי שני בעלי תפקידים שונים בעוד הנתבע לא הצביע על עובדות אחרות אשר יש בהן כדי לשלול את גרסת התובע.
- עוד נטען כי במקרים דומים אשר נדונו בפסיקה הוכרו פגיעות אשר נגרמו לעובדים בעת שהיו בשטח המצוי ברשות הרבים. עיקר טענות הנתבע-
16. התובע לא הוכיח קרות ארוע תאונתי ונסיבותיו בנוסף, האירוע הנטען הינו אדיופטי .
17. האירוע הנטען לא ארע תוך כדי ועקב הדרך מהעבודה למעון ואינו נובע מסיכוי הדרך. המסגרת הנורמטיבית-
18. סעיף 80 (1) לחוק שכותרתו "חזקת תאונת עבודה" קובע כדלקמן:
"רואים תאונה כתאונת עבודה אף אם -
(1) אירעה תוך כדי נסיעתו או הליכתו של המבוטח לעבודה ממעונו או ממקום שבו הוא לן אף אם אינו מעונו, מן העבודה למעונו או ממקום עבודה אחד למשנהו, ועקב נסיעתו או הליכתו זו;"
19. המחוקק ראה להרחיב את הביטוח בענף נפגעי עבודה ולהחילו על מבוטח גם כאשר הוא בדרכו לעבודה וממנה , באמצעות החזקה הקבועה בסעיף זה. עם זאת יש לזכור כי נטל ההוכחה בעניין זה רובץ על התובע. טופס ההודעה על פגיעה בעבודה שהוגש לנתבע (להלן- טופס ההודעה) -
20. בפרק 3 לטופס ההודעה צוין כי הפגיעה ארעה בשעה 16.45 בעוד ששעת הפסקת העבודה צוינה כשעה 17.00. ויוזכר; הטענה הינה כי התאונה אירעה בדרך חזרה לביתו מהעבודה על כן, לא ברור כיצד התאונה ארעה רבע שעה טרם סיום העבודה.
21. התובע ניסה במהלך עדותו ליישב סתירה זו כאשר נדרש לעניין זה והשיב: "חלק מהעבודה שלי שאני עושה היא עוד כרוכה בכך שאני עונה לטל' בבית, הכניסה והיציאה מהעבודה , אם יש כרטיס עבודה שמדפיסים אנו מסמסים כניסה ויציאה בפל' , וגם הגעתי הביתה- זה היה בסביבות ... אני לא זוכר את השעה המדויקת שנפלתי. הנחתי שזו השעה. השעות שאני מגיע הביתה לעתים ב 16.45 ולעתים ב 17.10" (עמ' 5-6 לפר' שורות 31 ואילך).
22. תשובת התובע בעניין זה היתה מבולבלת ולא נהירה. לא ברור מדוע ככל שחלק מעבודת התובע הינה מענה לטלפונים מביתו, נדרש הוא דווקא עם כניסתו לביתו לעדכן את המעסיק אודות סיום יום העבודה.

23. עוד נציין כי גרסה זו הועלתה לראשונה בעדותו בפנינו במענה לשאלות ב"כ הנתבע. כמו כן גרסתו נסתרה ע"י רעייתו אשר נשאלה בחקירתה, האם בדרך כלל כאשר התובע חוזר הביתה הוא ממשיך לעבוד מהבית, והשיבה בשלילה (עמ' 9 לפר' שורות 17-18).
24. לאור האמור לעיל, לא ברור מדוע שעת הפגיעה כעולה מטופס ההודעה קודמת קודמת לשעת סיום העבודה באותו היום.
- הודעת המעסיק בדבר נתוני התאונה (הוגש וסומן נ/1) -
25. כאשר נשאל התובע על מה נסמכה הגב' ליפשיץ ממחלקת השכר בהוט, אשר רשמה את נ/1, שעה שציינה כי התובע סיים לעבוד ביום הפגיעה בשעה 17.00 השיב התובע -
- "על ה-SMS ששלחתי שיצאתי מהעבודה, שלחתי SMS שהייתי בבית. שלחתי SMS באותם דקות של הנפילה או כמה דקות אחרי" (עמ' 6 לפר' שורות 8-9). משנשאל "מה שהמעסיק יודע זה ה-SMS ששלחת הוא לא יודע מתי יצאת מרח' החלוצ' לא סיפק התובע מענה ברור... כך גם לשאלה "איך המעסיק יודע שזה היה בדרך מהעבודה הביתה? הוא לא יודע מתי יצאת? (עמ' 6 לפר' שורה 10) לא השיב התובע תשובה עניינית.
26. במסגרת עדותו אישר התובע כי הוא אשר סימן את שני ה-X בפרק 10 לטופס, במקום המיועד לרישום הפרטים על ידי המעסיק. כאשר נשאל מדוע המעסיק לא מלא את סעיף 10 השיב - "זה מה שראיתי וזה מה שחשבתי לסמן בריבוע" (עמ' 5 לפר' שורות 3-4).
- נעיר כי בכותרת פרקים 10-13, צוין בבירור כי על המעביד למלא את הפרטים אם התובע הינו עובד שכיר. יתר הסעיפים אכן מולאו על ידי המעסיק, למעט פרק 10, שעניינו בפרטים בדבר תאונה מחוץ לעסק או למפעל.
- נוסיף כי פרק 10 מולא באופן חלקי בלבד באופן שהשאלה באיזו שעה סיים העובד את העבודה נותרה ללא מענה.
27. זאת ועוד. עיון בטופס מלמד כי לכאורה עוד ביום 2.2.11 רשם המעסיק את החלקים המיועדים למילוי על ידו, ואילו התובע השלים את חלקו במועד מאוחר יותר ומכל מקום חתם על הטופס רק ביום 7.2.11, באופן שבמועד מילוי הטופס ע"י המעסיק, המעסיק לא אשר את עצם פרטי האירוע.
- מכאן, שאין בידנו אישור מאת המעסיק לעצם פרטי האירוע הנטען.
- יוער כי כאשר נדרש התובע לסוגיה זו השיב בצורה מעורפלת ולא ברורה (ראו עדות התובע עמ' 5 לפר' שורות 11-16). מכל מקום, לא נטען וממילא אף לא הוכח כי התובע מילא את פרטי האירוע קודם למילוי הפרטים על ידי המעסיק.

28. בכל אלה יש לדעתנו לפגום בטענת התובע כי המעסיק ידע מתי עזב את העבודה בתאריך 17.10.10, לרבות גרסתו כי האירוע ארע דווקא בדרכו מהעבודה לביתו, אשר אינה נתמכת על ידי המעסיק.
29. לכל זאת יוסף כי התובע לא מצא להביא לעדות מטעמו עד אשר עבד עימו כדי לתמוך גרסתו בנוגע לנוהל בדבר סיום יום העבודה (הודעת SMS), שעת עזיבתו את העבודה ופרטי הארוע בכללותו. התנהלות זו פועלת לחובתו. לא אחת נקבע כי-
- "... כלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראייה שהיא לטובתו ואם נמנע מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הראייה היתה פועלת נגדו".
- הדברים נכונים ומתאימים לעניינינו בפרט שעה שנטל ההוכחה רובץ על התובע.
- טופס בל/250 (נ/2)
30. כבר בתחילת הדברים נציין כי תמוה בעניינו העובדה כי טופס זה נעדר תאריך. מקובלת עלינו עמדת הנתבע כי משהוכח לכאורה כי חשבת השכר חתמה על טופס ההודעה לפני התובע (ומשאף לא הוכח אחרת), אין בפנינו כל ראייה לכך שהתובע דיווח על האירוע ביום 15.11.10.
- כמו כן, כאשר נשאל התובע מתי המעסיק נתן לו את הטופס השיב כי הוא אינו זוכר ומכל מקום רק כחודש חודשים לאחר האירוע התחיל "להזיז עניינים" (עמ' 7 לפר' שורות 5-7). כן יש ליתן את הדעת לעובדה כי הטופס נרשם בגוף ראשון (הגעתי, נפלתי) באופן המלמד כי המסמך נרשם ע"י התובע ולא ע"י המעסיק.
- לפיכך, לא ראינו לייחס למסמך נ/2 את המשקל אותו מבקש התובע כי לייחס לו.
- תעודה רפואית ראשונה נלפגע בעבודה (נ/4)
31. יצוין כי נ/4 הינו מתאריך 28.1.11 דהיינו, למעלה משלושה חודשים לאחר הפגיעה הנטענת וסמוך (כעשרה ימים) לפני הגשת ההודעה למוסד.
- כמו כן מסמך זה אינו עולה בקנה אחד עם מסמכים אחרים שהגיש התובע.
- בסעיף אשר עניינו התעסקות בשעת פגיעה צוין "בעבודה", בשום מקום לא צוין כי מדובר בפגיעה אשר ארעה בדרך מהעבודה לביתו, כפי שנטען במסמכים אחרים. כמו כן לא מתועדת במסמך כל נפילה, ואף יותר מכך, צוין בפירוש כי מדובר ב"חבלת מאמץ".
- סתירות אלה לא קיבלו כל הסבר ענייני ויש בהן כדי לפגום בגרסת התובע. נזכיר כי התובע מיוצג מתחילת ההליך והיה ביכולתו להגיש בקשה לתיקון המסמך, ככל שאכן סבר כי נפלו בו פגמים וככל שלטענתו צוין בפני הרופא כי הפגיעה ארעה כתוצאה מנפילה ולא ממאמץ (עמ' 8 לפר' שורות 4-6). אין די בטענת התובע בעניין זה על פיה "מה שעניין אותי זה היד שלי. לא חשבתי שאני צריך לתקן אותו" (עמ' 9 לפר' שורות 7-8).
32. תוצאת הדברים היא איפוא, כי אף במסמך זה הנעדר פירוט לעניין הנפילה והמקום בו ארע האירוע הנטען, אין כדי לתמוך בגרסת התובע.
- מסמכים רפואיים (נ/5)
33. במסמך הרפואי מאת ד"ר ביילין יואל מיום 11.11.10 צוין כדלקמן- "לפני כחודש חבלה בפרק כף יד ימין. מאז כאבים במקום, אך ללא הפרעה בתנועה".
- גם בביקור אצל האורטופד ד"ר אורון אמיר מאותו יום נרשם - "לפני כחודש נחבל ביד ימין יש רגישות באזור SLIL, כאוב מקומית הכאב בעיקר במאמץ עם היד".
- יצוין כי במסמכים אלה אין כל אזכור בדבר נפילה במדרגות דווקא, בדרך מהעבודה לביתו.
- לא זו אף זו. במסמך הרפואי מאת ד"ר עוזר יורם מיום 6.1.11 (האורטופד אשר ניתח את התובע) צוין כדלקמן- "חבלת מאמץ לשורש יד ימין. כאבים. הרגיש קליק בזמן החבלה. התפתחו כאבים" ... מכאן והלאה בכל המסמכים צוין "חבלת מאמץ" (לרבות בנ/4 אליו התייחסנו לעיל).
- מקובלת עלינו עמדת התובע כי ההגדרה הועתקה ממסמך אחד לשני, עם זאת סבורים אנו כי אין באמור כדי שנות מהרישום הרפואי כפי שמופיע כבר בפעם הראשונה, עת הועלו הדברים על הכתב.
- הנה כי כן למדים אנו כי במסמכים הרפואיים לא צוין כי החבלה הינה תוצאה של נפילה במדרגות בדרך חזרה מהעבודה.
34. הלכה פסוקה היא כי בהוכחת האירוע יש לייחס משקל רב לרישומי בית החולים ולאנמנזה, מתוך ידיעה שהיא פרי הניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים, שכן יש להניח, כי אדם המאושפז בבית-חולים או מגיע לרופא על מנת שיטפל בו, ימסור את העובדות הנכונות על מנת לזכות בטיפול הנכון. (ראו: דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי נ. המוסד, פד"ע ט"ו 281; דב"ע מט/0-23 המוסד נ. שמעון הירשהורן, פד"ע כ 349).

35. התובע טען בסיכומיו כי אין להתמקד דווקא ברישומי ד"ר יורם עוזר. לכך נשיב כי ד"ר יורם עוזר הנפיק עבור התובע את מסמך 4/ , על כן קיימת חשיבות רבה לדברים שנרשמו על ידו. מכל מקום האמור במסמכים שנרשמו על ידו אינו סותר את רישומי הרופאים הקודמים אשר גם בהם לא צוין דבר בעניין נפילה במדרגות בחזרה מהעבודה. שינוי חזית ללא הגשת בקשה מתאימה -
36. בכתב התביעה טען התובע כי- "ברגע שהחל לטפס במדרגות של חדר המדרגות כדי להגיע לדירתו הנמצאת בקומה שניה, איבד לפתע את שיווי משקלו ונפל על ידו הימנית".
- מנגד בתצהירו הצהיר כי- "תוך כדי העליה במדרגות" פספסתי מדרגה, איבדתי את שיווי המשקל ונפלתי על ידו הימנית".
37. יצוין שוב כי התובע היה מיוצג ע"י עו"ד מתחילת ההליך לפיכך , סבורים אנו כי בשינוי החזית הנזכר לעיל יש כדי לפגוע בגרסתו.
- פגיעה בדרך לעבודה מוכרת כ"תאונת עבודה", כאמור סעיף 80(1) לחוק, אם היא קשורה בקשר סיבתי לסיכוני הדרך. מנגד כאשר מדובר בפגיעה המתרחשת עקב סיכון הטמון בנפגע עצמו, לא מדובר בפגיעה בעבודה.
38. מאחר והמעידה, לטענת התובע כמפורט בכתב התביעה, אירעה בשל איבוד שיווי משקל, ושינוי החזית בתצהירו נעשה ללא בקשה מתאימה , אף מטעם זה סבורים אנו כי לא הוכח כי מדובר בפגיעה בדרך שיש לראותה כתאונת עבודה. (ראו בעניין זה פסקי הדין - המוסד לביטוח לאומי נ' סוזן סמסון פד"ע יא' 141, בעניין אפרים רחמים נ' המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד' 29).
39. כאן המקום לשוב ולהדגיש כי על פי הפסיקה העובדה שהנפילה אירעה בעת שהמבוטח היה בדרכו מהעבודה לביתו לא הופכת את האירוע לפגיעה בעבודה, אלא יש להוכיח קשר סיבתי בין האירוע לבין "סיכוני הדרך", ונראה כי אף זה לא הוכח בענייננו.
40. טרם נעילה נציין שוב כי הנטל להוכיח קיומה של תאונה בדרך מהעבודה ביום 17.10.10 מוטל על התובע. הנתבע אינו נדרש להצביע על עובדות אחרות אשר יש בהן כדי לשלול את גרסת התובע די בכך שהתובע לא הוכיח את גרסתו, כמפורט בהרחבה לעיל.
41. המקובץ לעיל מוביל למסקנה כי לא עלה בידי התובע להוכיח כי הפגיעה אירעה בעקבות נפילה, בסיום עבודתו ביום 17.10.10 ובדרכו למעונו .
- לפיכך, דין התביעה להידחות.
42. לאור התוצאה אליה הגיענו ומשעסקינן בתביעה מתחום הביטחון הסוציאלי, לא ניתן צו להוצאות. ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ג, (06 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.